

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **CPU TRADE s.r.o.**, se sídlem Rokytova 4259/1, Brno, zastoupená JUDr. Radkem Kellerem, advokátem se sídlem Jaselská 23, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2016, č. j. 3190/16/5300-21442-700225, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 6. 2018, č. j. 62 Af 38/2016 – 75,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný změnil dodatečné platební výměry Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj (dále jen „správce daně“) tak, že se daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za zdaňovací období únor 2009, květen 2009, červen 2009, září 2009, leden 2010 a únor 2010 nedoměruje podle pomůcek ve smyslu § 98 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu.

[2] Žalobkyně napadla napadené rozhodnutí žalobou, kterou Krajský soud v Brně v záhlaví uvedeným rozsudkem (dále jen „krajský soud“ a „napadený rozsudek“) zamítl. Proti napadenému rozsudku brojí žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností, ve které současně požádala o přiznání odkladného účinku. Návrh odůvodnila tím, že výkon napadených rozhodnutí by pro ni znamenal nenapravitelnou ekonomickou újmu, když na vydání finančních prostředků v takové výši nemá finanční rezervy. Nepřiznání odkladného účinku by tak znamenalo její zánik.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti namítl, že stěžovatelka nikterak nedoložila, že by jí nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vznikla nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti může vzniknout jiný osobám ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Dle žalovaného také nelze přehlédnout skutečnost, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by se v daném případě

mohlo dotknout veřejného zájmu, za který lze považovat zájem státu a společnosti na řádném a včasném výběru vyměřených, resp. doměřených, daňových povinností (tj. zájem státu získávat prostředky na financování důležitých celospolečenských výdajů prostřednictvím řádného výběru daní).

[4] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti se užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelkou dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě naplněny. Nejvyšší správní soud přitom vycházel jak z podkladů, které stěžovatelka předložila, tedy z daňového přiznání na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období 1. 1. 2017 – 31. 12. 2017, v němž jsou všechny položky relevantní pro výpočet daně nulové, tak ze skutečností známých z úřední činnosti dle § 121 o. s. ř., tedy i z podkladů vedených ve sporech pod sp. zn. 5 Afs 303/2017, 4 Afs 214/2017 a 3 Afs 317/2017 u zdejšího soudu. Soud tak vycházel z čestného prohlášení jednatele společnosti ze dne 21. 11. 2017 a potvrzení o majetkových poměrech právnické osoby pro osvobození od soudních poplatků ke dni 4. 12. 2017, z potvrzení banky Raiffeisenbank ze dne 3. 11. 2017, že účet stěžovatelky byl u této banky ukončen ke dni 24. 10. 2016, z rozhodnutí o zrušení registrace plátce daně z přidané hodnoty ze dne 21. 6. 2016 a z přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2016 od 31. 12. 2016.

[6] Na základě výše uvedených skutečností bylo zjištěno, že stav majetku stěžovatelky není takový, že by ani jeho případným prodejem mohla pokrýt částku, kterou je povinna uhradit na daňovou povinnost. Výkon rozhodnutí by tak na stěžovatelku mohl mít závažný dopad, neboť by ohrožoval její existenci. Ostatně již krajský soud usnesením ze dne 21. 4. 2016, sp. zn. 62 Af 38/2016, přiznal žalobě odkladný účinek.

[7] Současně Nejvyšší správní soud neshledal, že by odkladným účinkem mohla třetím osobám vzniknout újma nepoměrně větší, než je újma hrozící stěžovateli. Jediným subjektem, kterého se přiznání odkladného účinku dotkne, bude stát, neboť tomu bude dočasně odepřeno právo činit kroky vedoucí k výběru vyměřené daně a penále. Součet vyměřené daně a penále však v souhrnu celkových příjmů státu nepředstavuje tak zásadní položku, která by jakkoliv mohla ohrozit jeho fungování.

[8] Následně se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou, zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. Je nepochybné, že existuje veřejný zájem na včasné úhradě daňových pohledávek, přesto nelze postupovat cestou paušálního zamítání všech návrhů na přiznání odkladného účinku žalobám či kasačním stížnostem směřujícím proti rozhodnutím správců daně (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2012, č. j. 9 Afs 67/2012 - 64). Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dojde

pokračování

pouze k odložení vykonatelnosti rozhodnutí krajského soudu a správních orgánů do doby, než Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodne. Stěžovatelka tak po určitou dobu nebude muset uloženou povinnost splnit, avšak bude k tomu povinna v případě neúspěchu své kasační stížnosti. Veřejný zájem na výběru daní tak je pouze dočasně odložen, nikoliv znemožněn.

[9] Lze tedy uzavřít, že stěžovatelce nepřiznáním odkladného účinku vznikne nepoměrně větší újma, než jaká by vznikla žalovanému, resp. státu či třetím osobám, v případě jeho přiznání. Přiznání odkladného účinku není ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Vzhledem k tomu, že odkladný účinek přiznal v posuzované věci již krajský soud, postačuje přiznat odkladný účinek kasační stížnosti pouze ve vztahu k napadenému rozsudku (srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96), čímž bude z hlediska odkladného účinku až do právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci samé obnoven stav, který zde byl před právní mocí napadeného rozsudku.

[10] Ze shora uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti stěžovatelky odkladný účinek. Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se tedy pozastavují účinky napadeného rozsudku. Tímto rozhodnutím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé. Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. srpna 2018

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu